

er jo meget godt. Sådan kan det være, sådan er det, og sådan kan det blive.

Men nu ved vi jo godt, at mange demente er gamle mennesker, og hvis de har en ægtefælle, er det også et gammelt menneske, og de ved ikke, hvad der er deres ret; de ved ikke, at de har ret til at bede om at få de forskellige undersøgelser. De er på en eller anden måde i samfundets vold. Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at disse mennesker får en ordentlig patientinformation, sådan at de ved, hvad der er deres rettigheder?

Vil ministeren sætte en oplysningskampagne i gang, vil ministeren sikre, at alle de tilbud, som ministeren mener der er i sundhedssektoren i øjeblikket, også kommer til de menneskers kundskab?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Nu kan jeg forstå, at adskillige medlemmer af Venstre følger med i, hvad jeg har sagt til avisen, og hvad der står i avisen. En af de ting, jeg har sagt meget om de sidste måneder, er den varme hånd, den ligeværdige samtale; at vi dér sikrer, at vi får en ordentlig diagnose og en ordentlig information om, hvad der videre skal ske i den enkelte behandling.

Ikke mindst på demensområdet, på ældreområdet, har jeg været ude og sige de sætninger: Her er et sted, hvor vi kan gøre det bedre, her er et sted, hvor vi kan genoprette tilliden. Og det tror jeg ikke – sagt til dem, der er bekymret for skatteprocenter – kommer til at koste flere penge.

Som også fru Ester Larsen har sagt det, tror jeg, at det at få en ordentlig information og en hjælpende, varm hånd til at hjælpe patienter igennem sådan nogle forløb, som fru Tove Fergo efterlyser, kan være med til på én gang at hjælpe skatteborgernes situation, samtidig med at vi hjælper nogle patienter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 33

Tove Fergo (V):

Fru Aase D. Madsen var inde på det lige før. Det drejer sig om en rapport, der er kommet fra Det Danske Center for Menneskerettigheder om dementes forhold. Der bliver en undersøgelse af psykiateren Nils Gulmann refereret, og han siger, at de allersvageste i vores samfund, altså de

demente mennesker, der bor på plejehjem, får en medicin, som de ikke burde have.

Der sker en overmedicinering, og den overmedicinering betyder, at disse menneskers sidste mentale reserver, deres funktionsevne og hukommelse og måske deres gangfunktion bliver berøvet dem. Det er altså en kendsgerning ifølge en undersøgelse, der har fundet sted.

Nu lagde jeg jo mærke til, hvad ministeren sagde før, det var igen noget med den varme hånd og alle sådan nogle fraser, undskyld jeg siger det. Nu har vi hørt det så mange gange. Vi har brug for at få at vide, hvad ministeren og regeringen konkret vil gøre for at hjælpe disse gamle og demente mennesker, så de ikke bliver holdt i en medicinsk spændetrøje – og det gælder konkrete forslag.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Tak til fru Tove Fergo også for det spørgsmål.

Nu er det nr. to spørgsmål vi får i Tinget i dag, hvor der tilsyneladende er vidtstrakte perspektiver i at sikre den rigtige pille i den rigtige mund.

Jeg er ved at gøre tilløb til, hvordan vi generelt kan lave en analysevirksomhed i retning af at sikre, at vi kan bevare tilliden til de danske lægemidler, tilliden til, at vi kan genoprette lægemidlet som et effektivt behandlingstilbud til vore patienter, og det er, vil jeg sige til fru Tove Fergo, at tage fat i analysen fra MTV-vurderingen, det er at tage fat i Nils Gulmanns nye analyse, Nils Gulmann, som var ansat på psykiatrisk hospital i Århus, og som i midten af 1990'erne lavede en tilsvarende rapport, som der blev fulgt delvis op på omkring plejehjemstilysnet.

Så derfor er det en kombination af at se på en analyse af rationel farmakologi, sammen med at vi tilrettelægger en tilsynsfunktion af vore ældre på vore plejehjem, der også inddrager efteruddannelse af vore medarbejdere, så vi kan sikre, at vi ikke kommer til at komme den forkerte pille i nogens mund.

Tove Fergo (V):

Nu er det jo ikke et nyt problem. Nu har vi fået det præsenteret, fordi Det Danske Center for Menneskerettigheder er kommet med en rapport, og fordi der er kommet en MTV-rapport osv. Men det er et problem, der har eksisteret i flere år.

Regeringen har jo som bekendt haft magten i 8 år. Det har været 8 økonomisk gode år, hvor-